

захисника у разі застосування режиму відеоконференції, створення за допомогою технічних засобів умов для конфіденційного спілкування учасників, застосування електронного протоколу допиту, цифрового підпису, електронної форми розписки тощо.

Список використаних джерел

1. Грекова Л. Ю. Деякі питання забезпечення відеоконференції науково-технічними засобами / Л.Ю. Грекова // Людина, суспільство, держава: правовий виміру сучасному світі: Матеріали IV Міжнародної науково-практичної конференції, м. Київ, Національний авіаційний університет, 27 лютого 2014 р. – С. 285–287.

2. Михальчук Т. В. Особливості проведення окремих слідчих (розшукових) дій у режимі відеоконференції / Т. В. Михальчук // Криміналістика и судебная экспертиза. – 2013. – Вип. 58(1). – С.141.

3. Інструкція про порядок роботи з технічними засобами відеозапису ходу і результатів процесуальних дій, проведених у режимі відеоконференції під час судового засідання (кримінального провадження): затв. наказом Державної судової адміністрації України від 15.11.2012 р.

Проскурня Вікторія Анатоліївна,

*здобувач ступеня вищої освіти бакалавра
Університету державної фіскальної
служби України*

*Науковий керівник: **Амеліна Анна Сергіївна,**
професор кафедри фінансових розслідувань
Університету державної фіскальної служби
України, кандидат юридичних наук, доцент*

ЗАСТОСУВАННЯ СУЧАСНИХ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У СЛІДЧІЙ ПРАКТИЦІ

Сучасні умови створення та удосконалення криміналістичних знань залежать від науково-технічного прогресу. Тенденції розвитку криміналістики, в першу чергу, викликані стрімким розвитком інформаційних потоків та науково-технічних досягнень у світовій практиці. Провідною ідеєю криміналістики є об'єднання новітніх знань та розробок науки, які мають особливий вплив на вирішення завдань протидії злочинності.

Варто зазначити, що відомі криміналісти зробили значний внесок у розвиток теорії науково-технічного забезпечення та принципів застосування слідчої діяльності: В. П. Бахін, Р. С. Белкін, П. Д. Біленчук, В. Г. Гончаренко, В. А. Журавель, Н. І. Клименко, А. В. Іщенко, М. В. Салтєвський, В. В. Тищенко та інші. Однак у науково-технічному забезпеченні слідчої діяльності залишаються теоретичні та практичні проблеми, які потребують удосконалення.

У зв'язку з пандемією питання запровадження інновацій й застосування техніко-криміналістичних засобів і технологій у

дистанційному досудовому провадженні, які можуть практикуватися під час проведення допиту, розпізнавання за допомогою відео конференцій, презентацій для ідентифікації людей за межами візуального та аудіо моніторингу є досить актуальним.

На основі робіт Шепітько, до нових криміналістичних засобів необхідно віднести послідовність першочергових слідчих дій, новітні інформаційні технології, електронні бази знань, методи фіксації, аналізу та оцінки доказової інформації, нові тактичні прийоми, їх комплекси, тактичні комбінації та операції, та перевірки типових слідчих версій, методики розслідування нових видів злочинів [1, с. 338].

Використання автоматизованих інформаційних систем, в тому числі, баз даних є одним із найбільш багатобіючих напрямів покращення діяльності слідчих. Такі інформаційні системи сприяють оптимізації роботи слідчих, в процесі уодноманітнення та комп'ютеризації документообігу, а також збереженні документів. До таких проєктів можна віднести «Автоматизоване робоче місце слідчого», основним завданням якого є забезпечення підтримки у вирішенні нагальних питань та прийнятті рішень. Структура АРМ слідчого має таку будову: інформаційно-довідкові, інформаційно-пошукові й інформаційно-консультаційні системи [2, с. 125–128].

Завдяки застосування автоматизованого робочого місця слідчий має змогу використовувати: інформацію, яка міститься в кримінально-правовому і процесуальних законах; таку, що містить рекомендації з розслідування окремих видів злочинів; доказову – містить необхідні відомості про обставини розслідуваного злочину; таку, що міститься в непроцесуальних документах (оперативну) та довідкову, яка охоплює відомості про слідчу дільницю, район, область, а також певну інформацію про організації й підприємства, правоохоронні органи, експертні установи тощо [3, с. 361].

Сучасні проблеми потребують сучасного вирішення, тому можемо зробити висновки, що застосування сучасних інноваційних технологій у слідчій діяльності як складової частини криміналістичного забезпечення має значний внесок в оптимізації як всієї діяльності органів досудового розслідування, так і в забезпеченні протидії злочинності за рахунок упровадження науково-технічних досягнень. Адже, на нашу думку, застосування новітніх технологій сприятиме оптимізації діяльності в цілому, збільшить ефективність праці слідчих, зменшить ймовірність допущення помилок та стане основою у прийнятті рішень відповідно до ситуацій розслідування окремих видів злочинів.

Список використаних джерел

1. Криміналістика, судова експертиза, юридична психологія / за ред. В. Ю. Шепітько. Харків: Право, 2018. 338 с.

2. Шепітько В. Ю. Роль інформаційних технологій у підвищенні якості слідчої діяльності. Теоретичні основи забезпечення якості кримінального законодавства та правозастосовчої діяльності у

сфері боротьби зі злочинністю в Україні / за ред. В.І. Борисова, В.С. Зеленецького. Харків, 2011. 125-128 с.

3. Караханьян А. К. Проблеми комп'ютеризації розслідування. Актуальні проблеми боротьби із злочинністю: матеріали респ. наук. практ. конф., Єкатеринбург, 1992. 361-363 с.

Рудницька Каріна Генадіївна,
курсантка факультету підготовки фахівців
для підрозділів стратегічних розслідувань
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ
Науковий керівник: Плетенець Віктор
Миколайович, доцент кафедри
криміналістики та домедичної підготовки
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ, кандидат
юридичних наук

ВПЛИВ ПОІНФОРМОВАНІСТІ СЛІДЧОГО НА ОРГАНІЗАЦІЮ ТА ПРОВЕДЕННЯ СЛІДЧИХ (РОЗШУКОВИХ) ДІЙ

Поінформованість правоохоронців про особу злочинця забезпечує ефективність їх роботи та дає шанс окрім викриття винуватця у вчиненні кримінального правопорушення ще й на успішне його розслідування. Виконання покладених на слідчого повноважень згідно із статтею 40 Кримінального процесуального кодексу України [1] має забезпечити виконання завдань кримінального провадження, визначених статтею 2 цього кодексу, з дотриманням принципів швидкості, повноти та неупередженості. Слідчий, спираючись на інформацію отриману до початку або ж під час допиту, може вибудовувати певний порядок своїх дій та тактику допиту, що допоможе йому у реалізації поставлених задач. Одним з аспектів поінформованості слідчого, якими він може володіти ще до початку проведення слідчих (розшукових) дій, зокрема й допиту полягає у зборі про особу злочинця. Вагомого значення в отриманні відомостей про особу не встановленого злочинця можна отримати зі змісту такого структурного компоненту криміналістичної характеристики окремих видів кримінальних правопорушень, як особа злочинця. Вона, на думку Мельничок В. М. складається з таких елементів, а саме:

1) що містять такі соціально-демографічні ознаки, як соціальне походження й стан, сімейний стан і посада, національна й професійна належність, рівень матеріальної забезпеченості;

2) які визначають рівень розумного розвитку, освітньо-культурний рівень, знання, навички, вміння;